

ת"פ (קריות) 51817-06-25 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 51817-06-25 מדינת ישראל נ'
פלוני(עציר)

לפני כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל

נגד

הנאשם
פלוני (עציר)

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1) והורשע בביצוע עבירה של פגיעה כשעברין מזוין בניגוד לסעיף 335(א)(1) +סעיף 334 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), החזקת סכין שלא כדין בניגוד לסעיף 186(א) לחוק העונשין, ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 380 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן בתמצית:

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו בין ד.ל. (להלן: "**המתלונן א.**") ומ.ח. (להלן: "**המתלונן ב.**") והנאשם קשרי חברות.

בתאריך 14.6.25 סמוך לשעה 13:00 בשד' בן צבי בקרית ים (להלן: "**המקום**"), עת ישבו המתלוננים והנאשם יחדיו ושוחחו ביניהם תוך שהמתלונן א. והנאשם שותים משקאות אלכוהוליים, נתגלע ויכוח בין המתלונן א. והנאשם, שמהותו אינו ידוע למאשימה במדויק.

בהמשך לכך, התרחק הנאשם מספר מטרים מהמקום וחזר כשהוא אוחז בידיו בשני סכיני מטבח (להלן: "**הסכינים**") וללא כל סיבה, הצמיד הנאשם את הסכינים לצווארו של המתלונן א. ותקף אותו באופן שגרם לו לחבלה של ממש בדמות חתך בצווארו.

הנאשם התקרב למתלונן ב., הצמיד את הסכינים לצווארו ופצע אותו, ובד בבד, הניף את ידו ופגע בראשו באמצעות אחת הסכינים ופצע אותו.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נחתך המתלונן ב. בצווארו בצד שמאל ובראשו ופונה לקבלת טיפול רפואי בבית החולים רמב"ם שם תפרו את החתך בצוואר.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם (טע/2) הכולל 10 רישומים (2 קביעות של בית המשפט לנוער ו- 7 הרשעות קודמות) בגין עבירות רכוש וסמים, אשר כולן התיישנו בשנת 2023, הגם שטרם נמחקו.

כמו כן, המאשימה הגיש תמונה המתעדת את החבלה של מתלון א. (טע/3)

בנוסף הגישה המאשימה תמונות המתעדות את פציעתו של המתלון ב. (טע/4) ותיעוד רפואי בעניינו (טע/5).

טיעוני הצדדים לעונש:

המאשימה בטיעוניה בכתב (טע/1) ובעל פה, טענה כי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם הם הגנה על שלמות גופם של בני החברה מפני הפגיעה בהם באמצעות כלי משחית. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה ממנה ביקש ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת ועתר לקבוע כי מתחם הענש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין 14 ל- 36 חודשי מאסר, ולגזור את עונשו של הנאשם בתוך המתחם, לצד מאסר על תנאי, פיצוי משמעותי וקנס.

ב"כ הנאשם לא חלק על הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה להם טענה המאשימה, אך טען כי הפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה עניינה במקרים חמורים יותר, וגם אז המתחמים שנקבעו הם נמוכים מהמתחם לו עותרת המאשימה. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין 8 ל- 14 חודשי מאסר בפועל. באשר לעונשו של הנאשם בתוך המתחם, ב"כ הנאשם ביקש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם לו עתר וביקש להתייחס לנאשם כמי שנעדר עבר פלילי בשים לב לעובדה כי כלל הרשעותיו התיישנו.

דברי הנאשם:

הנאשם הביע חרטה ואמר כי אינו אדם אלים ולא יחזור על המעשה.

דין והכרעה:

אמנם הנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות כלפי שני קורבנות שונים, אך האירוע התרחש כמקשה אחת, באותו מקום ובאותו הזמן ועל כן בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" כפי שנקבע בהלכת ג'אבר ((ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14)), מדובר באירוע פלילי אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם.

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות על ידי הנאשם הם הגנה על שלום גופו, חייו ובטחונו של אדם.

בפסיקה נקבע כי על בית המשפט להימנע מגישה סלחנית כלפי עבירות אלימות מעין אלו, ולשלוח מסר מרתיע לפיו העונש הראוי בגין הוא מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה (ראה רע"פ 489/21 **ישראל ביטאו נ' מדינת ישראל** (26.1.21)).

נסיבות ביצוע העבירות:

לביצוע העבירות לא קדם תכנון של ממש, אך גם לא ניתן לומר כי מדובר בביצוע עבירות ספונטניות לגמרי. לאחר שהתגלה ויכוח בין הנאשם למתלונן א, כשהשניים תחת השפעת אלכוהול, הנאשם התרחק מהמקום בו ישבו, הביא שני סכיני מטבח ותקף את שני המתלוננים באמצעותן. הנאשם יכול היה להפסיק את מעשיו בכל רגע אך הוא בחר לפגוע בשני המתלוננים, אחד אחרי השני.

הנזק שנגרם מביצוע העבירה והנזק שעלול היה להיגרם: כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה למתלונן א. חבלה של ממש בדמות חתך בצוואר, ולמתלונן ב' נגרם פצע בראש ופצע בצוואר שהצריך תפירה. כפי שניתן להתרשם מהתמונות בהן מתועדות החבלות (טע/3 ו- טע/4) ותיעוד רפואי של המתלונן ב. (טע/5).

יודגש, כי הנזק עלול היה להיות חמור יותר כאשר הנאשם עשה שימוש בסכינים אותם הצמיד לצווארם של המתלוננים, כאשר פגיעות באזור זה עלולות להיות חמורות ואף קטלניות.

הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית וזאת נוכח ריבוי הקורבנות, אופי התקיפה והשימוש בנשק קר.

מדיניות הענישה הנהוגה:

· ברע"פ 489/21 **ישראל ביטאו נ' מדינת ישראל** (26.1.21) המבקש הורשע בביצוע עבירה של פציעה בנסיבות מחמירות. כעולה מכתב האישום המתוקן בו הודה המבקש, המתלונן ניגש אליו בקיוסק בעיר, דחף אותו והפילו ארצה. בתגובה, המבקש אחז בחפץ חד, התקדם לעבר המתלונן אשר נסוג לאחור ודקר אותו בבטנו פעמיים. כתוצאה מהדקירות נגרמו למתלונן שני פצעי דקירה. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל**. למבקש עבר פלילי, אך לאור תסקיר שירות המבחן בו צוין רצונו של המבקש להשתלב בטיפול הושת על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על גזר הדין וקבע כי **הרף הנמוך של מתחם העונש ההולם הוא 12 חודשי מאסר בפועל** והשית על המבקש עונש של 10 חודשי מאסר בפועל וזאת מאחר וערכאת הערעור אינה נוטה למצות את הדין עם הנאשם, בצינו כי מדובר בעונש החורג לקולא "במקצת" ממתחם העונש ההולם. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

· ברע"פ 2781/15 **יוסף מחאמיד נ' מדינת ישראל** (27.4.2015) המבקש הורשע בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, בכך שגרם לחתך בראשו של המתלונן באמצעות סכין. המתלונן היה שותפו של הנאשם לדירה, ולאחר שהמתלונן ביקש פעמיים מהמבקש כי ישמור על השקט לקח המבקש סכין מטבח ורץ לחדר המתלונן, החל לצעוק ולדחוף אותו, ובהמשך דקר אותו בראשו מאחור באמצעות הסכין. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר**

בפועל שירוצה בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל, והטיל על המבקש עונש מאסר בן 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות, תוך שניתן משקל להמלצות תסקיר שירות המבחן והיעדר עבר פלילי. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל, והעונש הועמד על 8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

· ברע"פ 1574/17 **אבו ערער נ' מדינת ישראל** (23.8.17), המבקש הורשע בביצוע עבירות של איומים, ופציעה כשהעברין מזוין. המתלונן הלך לכיוון ביתו, והבחין במבקש אשר חסם את השביל לביתו, באמצעות חביות וחוט שנקשר ביניהן. המתלונן ניגש למבקש ואמר לו כי הוא לא יוכל לעבור עם רכבו לחצר ביתו, באופן זה. בתגובה, איים המבקש על המתלונן ואמר לו, כי "יראה לו מה זה". במעמד זה, הוציא המבקש סכין מכיס מכנסיו, ודקר את המתלונן בשוק רגלו השמאלית, באמת ידו השמאלית, סמוך לכתפו של המתלונן, ובבטנו. כתוצאה מהמעשים, איבד המתלונן את הכרתו, הוא פונה לבית חולים לצורך קבלת טיפול רפואי, ונגרמו לו: פצע באורך 4 ס"מ באמתו השמאלית, פצע באורך 2 ס"מ בירכו, פצע בבטנו. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם למכלול מעשיו של המבקש, נע בין 10 ל-36 חודשי מאסר לריצוי בפועל**. על המבקש הוטלו 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון.

· ברע"פ 6817/22 **פריג' נ' מדינת ישראל** (18.10.22), אליו הפנתה המאשימה, המבקש הורשע בעבירות של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין ופציעה כשהעברין מזוין. דובר בסכסוך חנייה מתמשך בין המבקש לבין המתלונן, כאשר המבקש דקר המבקש את המתלונן באמצעות סכין עם להב באורך 17 ס"מ וגרם למתלונן לחבלות וחתכים ביד. **נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל**. על המבקש נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

· ברע"פ 5655/13 **טל עמרם נ' מדינת ישראל** (20.11.14), אליו הפנתה המאשימה, המבקש הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של פציעה כשהעברין נושא נשק קר. המתלונן הציע למבקש לשתות עמו משקה אלכוהול. בתגובה לכך תקף אותו המבקש וחבט בראשו באמצעות בקבוק המשקה, כך שהבקבוק נשבר על ראש המתלונן. לאחר מכן הטיח את הבקבוק השבור בפני המתלונן וגרם לו לחתך עמוק של כ-10 ס"מ בפניו, קרוב לאוזנו, שבגינו נזקק לטיפול רפואי בבית חולים. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל, וכי יש להקל בעונשו של המבקש ולתת לו הזדמנות להשתקם על ידי הטלת עבודות שירות. לפיכך, נגזר על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית. המדינה ערערה לבית המשפט המחוזי על קולת העונש, ובית המשפט קיבל את הערעור, וקבע כי **מתחם הענישה הראוי עומד על תקופה שבין 9 חודשים לשנתיים מאסר בפועל**. עונשו של המבקש הוחמר והועמד על שנת מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה. (המאשימה הפנתה לעפ"ג 13-06-45636).

· בעפ"ג 14924-12-12 **גטנט נ' מדינת ישראל** (6.2.13), אליו הפנתה המאשימה, המערער עמוד 4

הורשע בביצוע עבירה של פציעה כשהעברין מזוין והחזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה. המערער התווכח עם אחר בעת שהיו שניהם תחת השפעת אלכוהול. במהלך הוויכוח עזב המערער את המקום ושב כעבור זמן קצר כשהוא מזוין בסכין מטבח. כאשר המתלונן קם מכיסאו, המערער דקר אותו שתי דקירות בישבנו, באמצעות הסכין. מיד לאחר מכן הסתובב המתלונן לעבר המערער ואחז בסכין שהייתה בידיו של המערער וכתוצאה מכך נחתך באצבעות ידו השמאלית. למתלונן נגרמו חבלות והוא נזקק לטיפול רפואי. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין שנת מאסר ל- שלוש שנות מאסר** והשית על המערער 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וענישה נלווית. ערעור שהגיש המערער על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי נדחה, תוך שבית המשפט מאשר את מתחם העונש ההולם שקבע בית משפט השלום.

· בעפ"ג 43204-04-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (27.6.13), אליו הפנתה המאשימה, המשיב הורשע בעבירות של פציעה כשהעברין מזוין, החזקת סכין למטרה לא כשרה ואיומים. המשיב שלף סכין מכיס מכנסיו ובאמצעותה פצע את המתלונן בלחי שמאל, פצע שהצריך תפירה, וכן פצע קטן במצח מימין. בהמשך פצע המשיב את המתלונן עם הסכין בכף ידו השמאלית, וכן איים עליו. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות (כשמדובר בעבירה שבמדרג נמוך יותר ובנסיבות מתאימות) ועד 24 חודשי מאסר בפועל**. על המשיב הושתו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית. המדינה ערערה על קולת העונש ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והחמיר את עונשו של המשיב כך שירצה 18 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בעפ"ג 45224-11-17 **יעקוב נ' מדינת ישראל** (4.2.18) המערער הורשע, על פי הודאתו, בפציעה תוך שימוש בסכין יפנית, כשפצע את אחיינו וגרם לו חתך באורך 15 ס"מ. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר** והשית על המערער 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית משפט המחוזי מצא לקבל את הערעור על חומרת העונש תוך שנתן משקל לסולחה שנערכה בין הצדדים ולאחר ששקל את תסקירי שירות המבחן והפחית את העונש ל-10 חודשי מאסר בפועל.

· בעפ"ג 27739-03-14 **מדינת ישראל נ' מרק בבל** (08.05.2014), אליו הפנתה המאשימה, המשיב הורשע בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות. המשיב תקף את המתלונן בבית כנסת, ניגש לעברו, הלם לעברו באמצעות ידיו, איים עליו כי ידקור אותו ויהרגו, ואחר כך שלף סכין מכיסו, איים באמצעותה על המתלונן ולבסוף דקר אותו באזנו השמאלית ובראשו. כתוצאה מהדקירה, נגרם למתלונן חתך באורך 5 ס"מ בקרקפת וחתך באורך 0.5 ס"מ באוזן השמאלית. המתלונן הובהל לבית חולים, וטופל בהרדמה מקומית, תוך תפירת החתכים. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 6 עד 18 חודשי מאסר בפועל וגזר על המשיב עונש של 11 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין 12 חודשי מאסר בפועל ל- 26 חודשי מאסר בפועל, גזר על המשיב עונש של 28 חודשי מאסר בפועל, ואישר את יתר חלקי גזר הדין.**

· בת"פ 34290-07-23 **מדינת ישראל נ' מחאמיד** (21.3.24), הורשע הנאשם בעבירות של

פציעה כשעברין מזויין וגניבה. המתלונן חנה את רכבו והנאשם הגיע למקום ונטל מתוך הרכב רכוש בשווי 5,000 ₪. על רקע זה, העיר המתלונן לנאשם אולם הנאשם עזב את המקום עם הרכוש בידיו. באותו היום, על רקע הוויכוח, הנאשם יצר קשר טלפוני עם המתלונן ואלו קבעו להיפגש בביתו של המתלונן. הנאשם הגיע לכניסה לבית, כשהוא אוחז בחפץ חד ועמו פצע את המתלונן בגב התחתון. כתוצאה מהאירוע נגרם למתלונן פצע חודר בגב התחתון והוא נזקק לטיפול רפואי שכלל סגירה של הפצע עם סיכות. נקבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

לאחר ששקלתי את כלל הנסיבות המפורטות לעיל ואת מדיניות הענישה הנוהגת, העבדה כי מדובר בשני קורבנות ואופי הפציעות, **אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית**.

חריגה ממתחם העונש ההולם:

לא מצאתי כי מתקיימות בעניינו של הנאשם נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם לא לקולא ולא לחומרא.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

לקולא שקלתי את העובדה כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, במסגרת הליך מוקד, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. הודאתו של הנאשם חסכה הן מזמנו של בין המשפט והן מן הצורך להעיד את שני המתלוננים.

אינני מתעלמת מהעובדה כי לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות, אך הרשעתו האחרונה היא משנת 2016, וכלל הרשעותיו התיישנו כבר בשנת 2023, הגם שטרם נמחקו. יש להדגיש כי אין לחובתו של הנאשם הרשעות בתחום אלימות. על כן ניתן לתת משקל מוגבל מאוד לגיליון הרעשות הקודמות של הנאשם.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים המפורטים לעיל אני גוזרת את עונשו של הנאשם, כדלהלן:

א. 12 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו בתאריך 14.6.25 .

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות מסוג פשע, וירשע בגינה.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה של החזקת סכין שלא כדין, וירשע בגינה.

ד. פיצוי למתלונן א. בסך 1,500 ₪ ופיצוי למתלונן ב' בסך 3,000 ₪ אשר ישלום תוך 180 יום מהיום. המאשימה תעביר את פרטי המתלוננים למזכירות בית המשפט.

עמוד 6

הפיצוי ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה

ניתן לשלם את הפיצוי באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

לא מצאתי בנסיבות תיק זה להשית עונש של קנס, בשים לב לאורך תקופת המאסר וגובה הפיצוי שהוטל.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' אב תשפ"ה, 28 יולי 2025, במעמד הצדדים.